

Выдаецца з 16 студзеня 1998 г.

В.а. галоўнага рэдактара

і засновальнік Павел Жук

Выдавец – рэдакцыя газеты НАВІНЫ

Адрас для карэспандэнцыі:

220034, г.Мінск,

вул. Змітрака Бядулі, 6-47.

Тэл/факс: 236-89-40

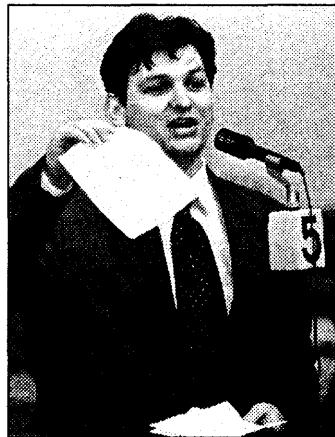
НАВІНЫ

Пятніца, 12 лютага 1999 г.

№ 16 (547)

Кошт свабодны

Год за кратамі

Год таму ў Мінску
быў арыштаваны
дэпутат Вярхоўнага
Савета 13-га склікання,
вядомы прадпрымальнік
Андрэй Кліма.

Аднак і ў следчым ізалятары Клімаў працягвае барацьбу з рэжымам. У знак прадэстру ён двойчы тримаў

Алег ГРУЗДЗІЛОВІЧ

Пік эпідэміі грыпу яшчэ наперадзе

У Беларусі набірае моц эпідэмія грыпу. У выніку гэтага небяспечнага захворвання шпіталізавана больш за 600 чалавек, сярод іх каля паловы – дзеци.

На шчасце, пакуль не зарэгістравана ніводнай смерці ад грыпу, аднак ёсць цяжкія выпадкі хваробы. Спецялісты лічаць, што ў нашай краіне эпідэмія дасягне свайго піку ў апошні тыдзень лютага. Аднак яна можа засягнуцца, калі распаўсюдзіцца новы вірус грыпу іншай групы.

Найбольш высокі ўзровень захворвання назіраецца ў Мінску, Брэсце, Пінску, Наваполацку, Бабруйску і Барысаве. Напрыклад, у панядзелак у Бабруйску ўзровень захворвання на грып перавысіў звычайнную сезонную норму ў 9 разоў. У Бабруйскім раёне хварэе на грып 15 працэнтаў насельніцтва, каля 30 хворых шпіталізаваныя. У паліклініках людзі вымушаныя стаяць у чэргах, каб трапіць на прыём да тэрапеута. Найбольш харектэрнымі ўскладненнімі, якія выклікае грып, з'яўляюцца лёгачныя захворванні розных тыпіў. Урачы рэкамендуюць выкарыстоўваць для прафілактыкі часнок, бо кошты на медыкаменты «кусаюцца». Прыщэпкі супраць грыпу цяпер не даюць жадамага эффекту, іх патрабана было зрабіць за два-три тыдні да пачатку эпідэміі.

У рэспубліканскім цэнтры эпідэміялогіі і гігіеніі сцвярджаюць, што з пачаткам эпідэміі ва ўсіх прадпрыемствах і арганізацыях арганізаванае добрае асяяленне. Наконт каранінцу ў школах эпідэміёлагі паведамілі, што гэта мера павінна доўжыцца мінімум адзін тыдзень, і пакуль невядома, калі дзеци зноў сядуць за парты.

Мікола ВАЙТОВІЧ

МАЙ
16

1999

ДЕНЬ ВЫБОРОВ
ПРЕЗИДЕНТА
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

Постановлением №7 Центральной комиссии по выборам Президента Республики Беларусь от 16 января 1999 года создан внебюджетный избирательный фонд для добровольного перечисления средств общественных объединений, предприятий, учреждений, организаций и граждан на проведение выборов Президента Республики Беларусь.

Реквизиты внебюджетного избирательного фонда:
лицевой счет № 02117765
в филиале 0111 Приорбанка г.Минска
р/с 381910228020, код 228

ВЫБОРЫ ПРЕЗИДЕНТА
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
ЗАВИСЯТ ОТ ВАШЕГО ВЫБОРА

Учора лідер рэспубліканскай большасці ў Сенате Трэнт Лот скажаў, што, як ён спадзяеца, апошніе паседжанні Сената па справе аб імпічменте прэзідэнту Клінтану скончыцца да 17.00 па мясцовым часе ў чацвер. У Беларусі гэта ўжо 0 гадзінай сённяшняга дня.

Ужо учора практична ніхто не сумняваўся, што прэзідэнт Клінтан будзе апраўданы. Не сумняваліся нават самыя ўпартыя праціўнікі прэзідэнта-дэмакрата – рэспубліканцы. Для таго, каб вынесці рашэнне аб імпічменте Клінтану, трэба, каб 67 з 100 сенатараў прагаласавалі за гэтае рашэнне. Рэспубліканцы хоць і маюць большасць у Сенате (55 ча-

ланцы ўжо публічна адмовіліся галасаваць за імпічмент Клінтану. «Моніка гейт», як называюць у Амерыцы скандал, які ледзь не прывёў прэзідэнта Клінтану да адхілення ад улады, цягнуўся амаль год, і, як сцвярджае ўча рашня Washington Post, не даў становых вынікаў для Амерыкі – паяцрела рэпутацыя дзяржавных інстытутаў, узмацнілася негатыўная тэнденцыя ў амерыканскім грамадстве, знізіўся

давер амерыканцаў да СМІ. З другога боку, непасрэдны ўдзельнік скандалу толькі выигралі: як паказваюць сацыялагічныя апытанні, Біл Клінтан ў той ці іншай ступені падтрымліваў 77 працэнтаў амерыканцаў. Моніка Левінскі ўжо някеска зарабіла на тэлевізійных успамінах «Як гэта было».

Такім чынам, Біл Клінтан застаецца законным амерыканскім прэзідэнтам да 2000 года. Тады ён мусіць сысці — у адпаведнасці з амерыканскай канстытуцыяй, прэзідэнтам можна быць не больш, чым два тэрміны.

Расціслаў ПЕРМЯКОЎ

ПРЕЗІДЕНЦКІЯ ВЫБАРЫ-99

Час выбіраць свой лёс

Некаторыя апазыцыйныя палітыкі, журналісты, палітолагі, увогуле – пэўная частка нашых суграмадзяняў, якім зусім не даспадобы лукашэнкаўскі рэжым, сумніваюцца ў мэтазгоднасці правядзення 16 траўня гэтага года прэзідэнцкіх выбараў у Беларусі.

Маўляю, Лукашэнка не дапусціць правядзення абвешчаных Вярхоўным Саветам 13-га склікання прэзідэнцкіх выбараў. А нават калі Віктар Ганчарук нейкім чынам і ўдасца арганізація і правесці выбарчую кампанію, «бацька» ўсё роўна не перадасць паўнамоцтвы новаўбранаму кіраўніку дзяржавы. Словам, шанцаў на

практичнае ўвасабленне ідэі з прэзідэнцкімі выбарамі па Канстытуцыі 1994 года, якія скептыкі, мала, а таму няварта і людзей смяшыць.

Сапраўды, нават недасведчанаму ў паліталагічных навуках чалавеку няцяжкі прадказаць такое развіццё падзеяў. Мяркую, і дэпутаты Вярхоўнага Савета 13-га склікання не горш за іншых разумеюць, што наўрад ці адразу пасля 16 траўня мы будзем святкаваць перамогу дэмакратіі на Беларусі.

Тым не менш, сёлетнія прэзідэнцкія кампаніі – бадай ці не самая реальная магчымасць нашай Бацькаўшчыны вярнуцца ў сям'ю цывілізаваных еўрапейскіх

краінаў дэмакратычным шляхам. Хоць звычайна дыктатарскія рэжымы без бою (у прымым, ваенным сэнсе гэтага слова) не здаюцца. Але на Беларусі гэта пакуль магчыма. Рэжым Лукашэнкі насамрэч не такі ўжо моцны. Наадварот, ён з кожным крызісным днём ўсё слабее, губляючы сваё апірышча і ў народзе, і ў асяродку наменклатуры. Лукашэнкаўскі электтарат, галоўным чынам праз галодныя страйні, пачынае разумець, што яго самым нахабным чынам падманваюць. Жыццё з кожным днём становіща горш. Але ж многія людзі, якія ўжо страпілі ілюзіі наконт Лукашэнкі, зараз не веда-

юць, як змяніць такое жыццё. Прэзідэнцкія выбары 16 траўня даюць адказ на гэтае пытанне.

Гэта, дарэчы, выйсце з тупіка не толькі для палітычна дэзарыентаваных людзей. Наменклatura, альбо гэтак званая прэзідэнцкая «вертыкаль», відаўчна, яшчэ больш за апазіцыю ненавідзіць «бацьку».

Бо сёння ніхто з дзяржчыноўнікаў не застрахаваны ад турмы. За краты можна трапіць у любы момант, па самым бязглаздым абвінавачанні, дзеяя падтрымання «антыкарупцыйнага» іміджу рэжыму. Такі ўжо стыль кіраўніцтва ў «бацькі». А чыноўнікі, што, натуральна, не хочуць пайтараць горкі лёс Тамары Віннікавай ці Васіля Лявонава, ім хочацца спакойнага, размеранага жыцця, якое магчыма толькі пры прадказальным прэзідэнце. І хто ведае, як будуць паводзіць сябе гэтыя

(Працяг на стар. 2)

«Савецкае шампанськае» нікому не патрэбна?

Вось ужо трэці дзень не працуе Мінскі завод шампанскіх вінаў. Як паведаміў нам намеснік дырэктара гэтага прадпрыемства Віктар Васільеў, у завода вялікія праблемы з рэалізацыяй прадукцыі.

На прадпрыемстве працуе каля 200 чалавек, якія цяпер знаходзяцца ў вымушаным адпачынку. У месяц Мінскі завод шампанскіх вінаў можа вырабляць каля 1 мільёна бутэлек шыпучага напою, але цяпер у гэтым ніяма патрэбы – як паведаміў В.Васільеў, толькі на складах прадпрыемства накапілася прадукцыя на 170 мільярдаў рублёў.

Па словах Віктара Васільева, з мінулага верасня Мінскі завод шампанскіх вінаў працаваў толькі «на склад» – на базах міністэрства гандлю рабіліся запасы да Новага вялікія запасы да Новага

бутэлек шампанскага.

Пераднавагодні недахват на прыладках «Савецкага шампанскага» гандаль кампенсаваў гэтак званымі «газіраванымі вінамі»: «Салют, Марыя», «Савецкае Ісクリстое», «Савецкае Юбілейнае» і г.д., якія началі масава вырабляць іншыя беларускія прадпрыемствы. Гэтая прадукцыя сваім афармленнем, у асаблівасці этикеткай, вельмі нагадвае «Савецкае шампанськае», але па густавых якасцях значна горшша. В.Васільеў гэтая віны інакш як «падробкай» не называе. Па ягоных словам, гэта нізкаякасны напой, тэхналогія іх вырабу значна адрозніваецца ад класічнай, а тэрмін захоўвання ў параўнанні з «Са-

вецкім шампанскім» у трох разы карацейшы. Больш таго, «газіраваныя віны» ў крамах чамусці каштуюць амаль удвая даражэй за прадукцыю Мінскага завода шампанскіх вінаў.

«Я не ведаю, хто дапусціў такое шкодніцтва, каб нашая прадукцыя ляжала на складах, а ў крамах прадавалася невядома што! – абуреца Віктар Васільеў. – Мы дзяржжына прадпрыемства і кожны дзень пералічаем у бюджет немалыя сродкі». Адзінае спадзянаванне намеснік дырэктара ўскладае на экспарт – па ягоных словам, завод ужо атрымаў некалькі замоваў ад расійскіх, французскіх і швейцарскіх фірмаў, засціліх у пастаўках таннага «Савецкага шампанскага» з Беларусі. Тым не менш, завод сёня стаіць, і невядома, калі скончыцца ягоныя праблемы.

Расціслаў ПЕРМЯКОЎ

Час выбіраць свой лёс

(Пачатак на стар. 1) самая «вертыкальшчыкі», калі такі презідэнт з'явіца пасля 16 траўня. Нездарма ж, Лукашэнка так байца гэтых презідэнцкіх выбараў, імкненца зрабіць усё магчымае, каб іх не дапусціць. Як і кожны дыктатар, больш за ўсё «бацька» байца здрады бліжэйшага атачэння. Самай яскравай прыкметай таго, што Лукашэнка спалохнулася, з'яўляецца чарговая кадравая чыстка. Адстаўка міністра ўнутраных справаў Валянціна Агальца — толькі пачатак «ператрахвання» презідэнтам свайго чынавенства, у адданасці якога «бацька» ніколі не быў упэўнены.

Таму новы презідэнт, які, дай Бог, з'явіца ў нашай краіне пасля 16 траўня, хай сабе і не будзе мець адразу рэальнай улады, але ж ён стане рэальным сімвалам, вакол якога з цягам часу змогуць аб'яднацца

усе адкрытыя і патаемныя праціўнікі цяперашняга рэжыму.

Зрэшты, нават, калі ўлады не дадуць давесці гэтую кампанію да лагічнага канца, першую і вельмі важную маральную перамогу над рэжымам дэмакратычная супольнасць Беларусі ўжо атрымала, узяўшы палітычную ініцыятыву ў свае руکі. Больш таго, менавіта празідэнцкія выбары даюць магчымасць беларускім дэмакратычным партыям, рухам і грамадскім аб'яднанням, якія знаходзяцца да гэтага часу ў аморфным стаНЕ, «паказаць сябе» выбаршчыкам, што сама па сабе ўжо немалаважна. Гэта, у прыватнасці, дасць магчымасць партыям падрыхтавацца самім і падрыхтавацца грамадзянаў Беларусі да чарговай барацьбы за дэмакратычны пераўтварэнні ў нашай краіне.

Адам РОУДА

13 лютага з 12.00 да 14.00 Таварыства беларускай мовы праводзіць пікет у Мінску на плошчы Якуба Коласа. Пікет прысвечаны маючаму адбыцца перапісу насељніцтва.

14 лютага з 17-й гадзіне на плошчы Свабоды пачынца акцыя Маладога Фронту «Беларусь у Еўропу» з перадачай віншавання з днём святога Валянціна 10 замежным амбасадам і прадстайцтву ААН у Беларусі. Акцыя дазволеная Мінгарвыканкамам.

Гомельская навінкі Людзей – лічыць, сабак – страліць

Гомельцаў папярэдзілі, што падчас кампаніі па перапісе насељніцтва будзе разгромната кампанія па адлове і знішчэнні бадзяжных сабак і кошак. Хатні пітомцаў рэкамендавана з дому не выпускаць.

У Гомелі пілуоць гіры

370 кілаграмаму падпілінам гірак для вагаў канфіскавала за мінулы год міліцыя на Цэнтральным рынке Гомеля. За той жа час узбуджана 198 крымінальных справаў па фактах ашуквання пакупнікоў. Але саджаць асуджаных махляроў няма куды, бо ўсе ITK Гомельшчыны перапоўненыя: пры норме 5.900 «зэкаў» у іх утрымліваецца ажно 9.700 чалавек. Прайда, мяркуеца, што па амністыі ў бліжэйшы час будуць выпушчаныя на волю каля 6.000 чалавек. У.В.

Міхаіл Чыгір — былы прэм'ер-міністр, вяртаецца. Вяртаецца гучна і дэмакратычна, прапанаваўшы сябе на месца першай асобы ў краіне. Адным крокам Міхаіл Чыгір стаў наперадзе ўсёй беларускай апазіцыі. Ацэнкі гэтага ягонага ўчынку паліярныя. Усваймі студзеньскім інтэрвью «Белорусской газете» Міхаіл Чыгір сказаў: «Пра якую стабільнасць разважае Лукашэнка, калі ў маёй вёсцы, у майм родным Капыльскім раёне, у сялянаў парваліся апошнія боты, а на што купіць новыя, яны не ведаюць...». Нас, у сваю чаргу, зацікавіла, каму кандыдат у презідэнты Беларусі аддае перавагу ў беларускай культуры. Адказ Міхаіла Чыгіра быў такі:

— Вядома, нашым класікам — Багдановічу, Купалу, Бруку. А перед усім — Якубу Коласу.

— А каго вы шануеце з сучасных беларускіх літаратаў?

— Васіля Быкава. Я чытаў ягоныя ранейшыя творы. Вельмі шаную яго як чалавека і паважаю як грамадзяніна. На жаль, не выпала мне з ім пазнаёміца асабістам. Затое знаёмы з Нілам Гілевічам. Дарэчы, вось зараз чытаю ягоны зборнік вершаў. Вядома, — з Някляевым, аўтарам шматлікіх песен, якія мне прыемна слухаць.

— За часамі Лукашэнкі бе-

Міхаіл Чыгір: «Мой ідэал —

мяне гэта прынцыпова.

— Сёння ў Беларусі не толькі мова, але і помнікі архітэктуры і культуры знаходзяцца ў катастрафічным стаНЕ. Патрэбнае аператыўнае ўмяшанне, каб захаваць для нашчадкаў хоць нешта...

— Нашыя помнікі... Шмат было знішчана ў войнах і ў паваенны савецкі перыяд. Нейкім наскокам гэткія рэчы не вырашаюцца. Паглядзіце, колькі спатрэблілася часу, каб прывесці ў больш-менш належны стан замкі ў Міры і Нясвіжы, якія для мяне ёсьць увасабленнем культуры Беларусі. Не ахоўваць помнікі нельга! Треба знаходзіць сродкі абавязковыя. Тут для нас павінна быць узорам Літва. Але я не хачу даваць канкрэтныя рэкамендациі там, дзе я не спецыяліст. Я ведаю пэўна, што без эффектуўнай эканомікі нам не адбудаваць гістарычных помнікаў. Таму першае, што трэба неадкладна рабіць, — гэта паляпшаць стан эканомікі.

— Вы прывялі станоўчы прыклад Літвы ў справе аховаў помнікаў. А досвед якіх краін варта пераймаць у эканоміцы?

— Нам вельмі блізкая Літва. У галіне палітыкі і эко-

палітычным задачам. Задача презідэнта — пераканаць усіх, што рускім жывецаў лепш не пад Ельциным, а пад ягонай уладай. Сказаў жа ён нядайна, што рускія ў Беларусі адчуваюць сябе лепш, чым самі беларусы.

Вядома, што перапісчыкі павінны будзе зафіксаваць туто нацыянальнасць, якую вы назавеце, незалежна, напрыклад, ад нацыянальнасці бацькоў. Аднак, думаеца, што сёння няма вялікай небяспекі, што беларусы зноў будзець імкніцца запісацца рускім. Мяркуючы па тэндэнцыях, па ранейшых зваротах у паштартнія стаўлы, прынамсі Гродзеншчыны, пасля перапісу ў нас павінна стаць больш палякаў. Імі пастараецца запісацца частка тых, хто нават у паштарце меў беларускую нацыянальнасць. Так што, не выключана, што кепскую паслагу выканана стэрэotypом «католік — значыцца паляк».

А вінаватыя будзець улады. Дэмакраты не здолелі згуртаваць нацыю. Лукашэнка рабіць тое ж самае, сцвярджаючы, што ўсе беларусы — праваслаўныя і амаль аднолькавыя з рускімі. Таму досыць натуральным будзе імкненне часткі беларусаў належаць да нацыі ўсходнейскай, а не да той, якую ўсягваюць у агонію камуністычнай сістэмы і якая моўкі падпарадкоўваецца. Падобным чынам беларусы трацілі актыўных людзей у 1939, 1944-45 гг. і ў хрушчоўскія часы, калі была магчымасць пакінуць СССР і выехаць хади бу Польшу. Але для гэтага трэба было называцца палякам. Так што, думаеца, мне, усім беларускім патрыётам варта ўдзельнічаць у перапісі, каб лічба беларусаў пасля яго не зменшылася.

Сяргей АСТРАҮЦОУ

ВАКАНСІЯ

ПЕРАПІС БЕЛАРУСІ

Куды запішуць: у рускія ці ў палякі?

Можна сказаць, што апазіцыя атрымала перамогу напярэдадні перапісу насељніцтва. У перапісных лістах з'явіўся пункт «Вашая родная мова». Як вядома, улады збраліся гэтае пытанне скасаваць, замяніўшы нечым накшталт «На якой мове вы размалюяце ў краме, па телефоне або ў трамвайце?» Працягваючы традыцыі царскага рэжыму і КПСС, наша вертыкаль зрабіла ўсё, каб беларуская мова заставалася напаўмёртвай. У 300-тысячным Гродне, напрыклад, у гэтым навучальным годзе былі адчынены ўсяго два першыя класы з беларускай мовай навучання. Хоць беларусаў у горадзе больш за палову.

Калі няма нацыянальнай школы, дык і размалюяць па-беларуску амаль ніхто толкам не можа. А гэтае ўжо ўлады хацелі зафіксаваць у перапісе, каб потым было лягчэй далучыць Беларусь, якая размалюяе па-руску і «не мае роднай мовы», да матухні Pacii. Але лягчэй быў праведзены пробны перапіс у Маладзечнікі раёне. Пасля яго родную мову беларусам вярнулі, ва ўсякім разе — у перапісных лістах.

Усё адно перапіс насељніцтва будзе праводзіцца на рускай мове. Хоць кожны перапісчык павінен мець у запасе некалькі беларускамоўных бланкаў — на той выпадак, калі нехта запатрабуе, каб дадзеныя яго апытання былі запісаныя менавіта па-беларуску.

Зыходзячы з гэтага, можна зрабіць выніку, што ў шчырых патрыётаў, якія збіralіся байкатаўца перапіс менавіта з-за «моўнага пытання», патрэба ў байкоце

спатрэбіцца хлеба, каб/нарміць насељніцтва. Вядома, што ўзровень нараджальнасці ў БССР стала ўсяго на 334 тысячы больш, а працэнтна іхняя колькасць нават зменшилася — да 77,4%. А цяпер нас яшчэ

двумя апошнімі савецкімі перапісамі з 1979 да 1989 гг. беларусаў у БССР стала ўсяго на 334 тысячы больш, а працэнтна іхняя колькасць нават зменшилася — да 77,4%. А цяпер нас яшчэ

ЗА МЯЖОЙ

Круглый стол польской марки

Минуло 10 лет, как в Варшаве начался Круглый Стол, событие, которое так и пишется с той поры с большой буквы и которое, вместе со словом «Солидарность», во всем мире связывают именно с Польшей.

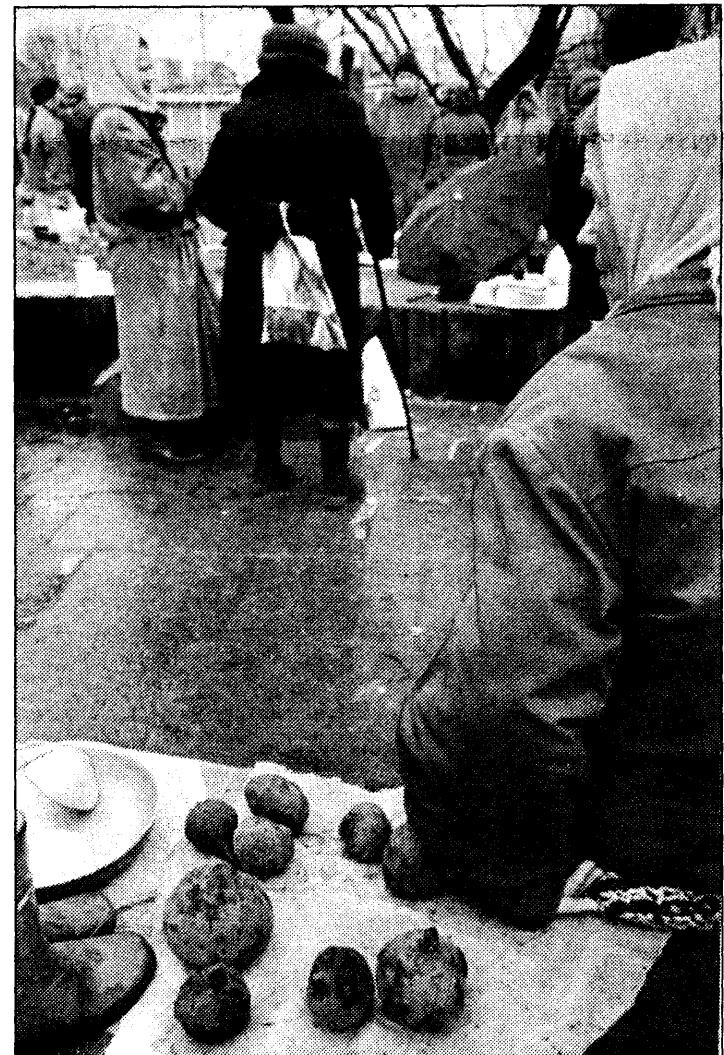
Успех двухмесячных переговоров Круглого Стола между представителями государственно-партийного аппарата и лидерами запрещенной тогда «Солидарности» при участии представителей польского костела открыл дорогу мирному переходу власти в этой стране от коммунистов к демократической оппозиции и трансформации государственной системы в Польше. Именно за это Лех Валенса, лидер «Солидарности», а впоследствии президент Польши, получил Нобелевскую премию мира.

Целью польского народа была полная независимость страны, которая в результате Ялтинских соглашений в числе других стран Центральной Европы оказалась в «зоне влияния» Советского Союза. Польский Круглый Стол означал начало конца Ялтинского раздела мира, проведенного в конце Второй мировой войны без участия вовлеченных в него «малых» народов.

Круглый Стол стал возможен благодаря многим фактам. Во-первых, польская «Солидарность», зародившаяся в 80-м году, сумела пережить военное положение, тюрьмы, делегализацию и все больше демонстрировала свою силу. Организовать Круглый Стол предложило оппозиции правительство, это стало возможным во многом благодаря генералу Ярузельскому (который сам участия в переговорах не принимал). Цель коммунистических кругов заключалась в том, чтобы «поделиться» властью, а следовательно, и ответственностью с оппозицией.

Достигнутые в ходе Круглого Стола договоренности сделали возможным проведение первых в Центральной Европе свободных выборов, в которых победила оппозиция, и формирование первого в этом регионе демократического правительства, а также начало экономических реформ, известных как реформы Бальцеровича, успех которых обеспечил Польше позицию лидера на постсоветском пространстве и один из самых высоких темпов экономического роста в мире.

Людмила ГУЛЯКЕВИЧ

3

Фінляндыя і Швейцарыя...»

номікі нам блізкі і прыклад Польшчы. Аднак я паўсюль кажу, што ў будучыні я асабістая хацеў бы, каб Беларусь сталася гэткай, як Фінляндыя. Хоць у іх неспрыяльны клімат, але дзяржаўны бюджет Фінляндыі сёння большы, чым у Расіі. Прайда, там да гэтага ішлі доўга і цяжка. Нам, бадай, білжэйшы прыклад, дзе за вельмі кароткі тэрмін дасягнулі выдатных поспехаў, — гэта Чэхія. Ужо і там бюджет большы, чым у Расіі! Ну, а зусім побач — тая ж Літва. Яны дасягнулі зайдросных поспехаў, найперш у сельскай гаспадарцы. Эканоміка Літвы стабільная, ёсьць устойлівы хуткі рост. Інвестыцыяў у Літву ўкладацца ў дзесяткі разоў болей, чым у сёняннішнюю Беларусь. Практыка давяла, што яны абраўлі адзіна слушны шлях, па якім трэба будзе ісці і нам.

— Якія былі б вашыя першачарговыя заходы як презідэнта?

— У першую чаргу — зняцце эканамічнай і палітычнай блакады з боку Захаду. Затым усталаванне самых шчыльных контактаў з МВФ, Сусветным банкам, Еўрапейскім банкам рэканструкцыі і развіцця. Па-трэцяе, адбудова нацыянальнай фі-

нансавай сістэмы.

— У агульных рысах гэта падобна да праграмы «ценявога ўрада» БНФ...

— Можа быць. Раней я іх не надта разумеў. Я ўважліва вывучаў іх дакументы, аднак не мог пагадзіцца з некаторымі іх прапановамі, напрыклад, пабудовай другога нафтавага калектара, каб не быць прывязанымі да адной Расіі. Гэта, вядома, рэч нядрэнная, але размова пра мільярды долараў. Іх няма ў Беларусі, няма і ахвочых інвеставаць у гэты праект. Ну дык пра што гутарка? Трэба ж хоць у нечым паліпашаць эканоміку сёння ж. Была яшчэ прапанава павысіць плату за транзіт газу і нафты. Але ж тая плата, якую мы браўлі і бяром з Расіі сёння, — гэта сусветныя кошты. Можа, недзэ ёсьць трохі большыя стаўкі, але вялікага разрыву няма. І без БНФ тут усё ясна. Хоць быўлі і слушныя прапазіцыі. Напрыклад, павышыць зборы за аўтамабільны транзіт. Я лічыў і лічу гэта разумным.

— Якой бачыцца вам роля ўрада БНФ у беларускай палітыцы?

— Пакуль ніякай. Яны во-семдзесят гадоў сядзяць за мяжою і могуць прасядзець

яшчэ столькі ж. Трэба працаўца на Бацькаўшчыне. Ведаеце, грамадзянства БНР, іх паштарты — гэта нейкі нерэальны, паралельны свет. Гэта гульні. Вы скажаце, што і маё самавылучэнне ў прэзідэнты таксама? Пабачым. Я буду гуляць на сваёй тэрыторыі. І ўсё вырашыцца ў самой Беларусі. Калі самі беларусы выберуть сабе будучыню, то тут не дасць рады ні Расіі, ні Амерыкі, ні хто іншы. А кіраўніцтва БНР можа далучацца. Я яшчэ не чую ад іх канкрэтных прапановаў, напрыклад, эканамічных праграмы.

— Лідэр БНФ сцвярджае, што за Вамі стаяць расійскія службы, а з другога боку кажуць, што Москва Вас не падтрымлівае.

— Хай гавораць, што хо-чуць. Нядайна я прачытаў у адной з беларускіх газет, што я — агент ЦРУ. Што да пазіцыі Масквы, то я вам скажу — адны лідэры не падтрымліваюць, другія — гатовыя падтрыміць. У мяне на-самрэч там добрыя сувязі, як, між іншым, і на Захадзе.

— Якія ў Вас замежнапалітычныя сімпаты?

— У замежнай палітыцы не патрэбныя нікія сімпаты ці антыпаты. Патрэбны пра-

гматычны падыход. Паколькі мы не можам выбраць сабе суседзяў, то з Расіяй давядзецца мець шчыльныя эканамічныя контакты. Але што да блокаў, групаў і гэтак далей, гэта нас не ўратуе. У любым выпадку мы аптынемся на сумежжы, на лініі супрацьстаяння. Для мяне ідэал — Швейцарыя, якая нават сёння не збіраеца развівашца з нейтралітэтам. Трэба разлічваць не на Расію ці Еўропу, а толькі на саміх сябе.

— А якая пры Вашым магчымым прэзідэнтстве будзе дзяржаўная сімваліка?

— Яна ж не будзе «май». Я асабіста быў рашучым працоўнікам сумнавядомага рэферэндуму. Цяпер жа папярэднюю Канстытуцыю аўтаматычна не вярнуць. Да-рэчы, менавіта з-за яе пала-жэннія мы маем тое, што маем. Усё павінен вырашыць Вярховы Савет. Пытанні пра сцяг і пра герб таксама. Абавязак прэзідэнта — выконваць закон. Калі вернецца папярэдняя сімваліка — я не супраць. Аднак спачатку няхай сам народ абярэ сабе законны парламент.

Гутарыў
Сяргей ХАРЭУСКІ,
«Наша Ніва»

МЕСТНЫЕ ВЫБАРЫ

«Ідеологам» приказано выжыць

Но за счет рабочих и служащих

На прошедшой неделе в Мингорисполкоме состоялось совещание «идеологов», посвященное предстоящим выборам. Собравшиеся призывают защитить городской совет от проникновения оппозиционных сил.

На заседание были приглашены руководители районных администраций и предприятий города, которым предложили выделить необходимые финансовые средства. Так что рабочим и служащим, которые надеялись на повышение зарплаты, придется потерпеть.

Всего в Минске образовано 52 избирательных округа и организовано 619 избирательных участков. Началось выдвижение кандидатов в депутаты, однако на сегодняшний день политические партии не заявили ни об одном выдвижении.

Развернутую информацию собравшимся представили председатель Центризбиркома Л. Ерошина, директор Института социально-политических исследований при администрации президента Е. Матусевич и зам. председателя Мингорисполкома В. Чикин.

Судьбу выборов решат досрочно?

Людмила Ерошина подчеркнула, что новые прави-

ла предусматривают определенные ограничения в области избирательного права. Нововведения лишают возможности быть зарегистрированными в качестве кандидата в депутаты тех, кто имеет не снятую судимость, а также лиц, привлекавшихся к административной ответственности по суду в течение года. Причем считать годовой срок следует не с момента принятия судебного решения, а с момента его исполнения.

Еще одно нововведение, которое было успешно опробовано на референдуме, — досрочное голосование. Уже за пять дней до выборов на участках начнут дежурить члены избирательной комиссии.

Наблюдатели от трудовых коллективов, политических и общественных объединений должны за день до выборов представить документы, подтверждающие их полномочия. Предварительное уведомление не распространяется на международных наблюдателей, наблюдателей от средств массовой информации и депутатов всех уровней, которые могут объявить о своем присутствии в качестве наблюдателей в день выборов.

Судя по всему, досрочное

голосование будет бесконтрольным.

Треть страны готова бастовать

Социологические исследования, проведенные в ноябре 1998 г., подтвердили, что каждый житель Беларуси ощущает сейчас на себе резкое ухудшение уровня жизни. Как заявил собравшимся Е. Матусевич, в настоящее время 64,8% (по Минску 70,2%) населения считают, что стали жить хуже. Это на 9% больше по сравнению с аналогичными данными опроса, проведенного в мае 1998 г.

Почти две трети населения Беларуси (73,6%) считают, что экономическая ситуация в стране продолжает ухудшаться.

Изменение экономической ситуации привело к ухудшению отношения населения к властным структурам. Правда, как сказал Е. Матусевич, рейтинг президента и его администрации по-прежнему самый высокий, но рейтинг правительства, местных органов власти и, что было особенно подчеркнуто, Национального собрания как никогда низок.

Ситуация с информационным обеспечением проводимой политики и предстоящих выборов была оценена

на как весьма сложная из-за того, что почти вся территория республики перекрываются российскими телевизионными каналами, которые «редко транслируют дружественные передачи по отношению к Беларуси и ее руководству».

Особую тревогу у власти вызывает тот факт, что российские каналы население более всего исмотрят. Так, по результатам опроса выяснилось, что в Минске передачи ОРТ смотрят 82,5%, НТВ — 71%, РТР — 65%, в то время как зрителями БТ являются лишь 38% опрошенных.

Выступавший призвал собравшихся не расслабляться, ибо, по его словам, «оппозиция очень хорошо питается средствами как с Запада, так и с Востока». Видимо, чтобы доказать существование «восточной» поддержки, докладчик напомнил о начавшейся «раскрутке» бывшего премьер-министра Михаила Чигирия.

Все на борьбу с оппозицией

Виктор Чикин сказал собравшимся: «Не будем лукавить, предстоящие и последующие выборы станут главной частью вашей работы и ее оценки не только сегодня, но и в последующие пять лет. Вам придется за-

ниматься не только организационными вопросами по формированию участковых избирательных комиссий, вопросами материального обеспечения выборов, но и борьбой с теми кандидатами от оппозиции, которые будут выдвинуты по вашим округам».

В. Чикин призвал выдвигать кандидатами от трудовых коллективов «только тех, в ком уверены», и высказал сожаление, что «слишком активное участие в выборах принимают оппозиционные силы».

Идеологам было также предложено создать на сво-

их предприятиях народные дружины. Только, попросил Чикин, «давайте выполним это не так, как прежнее по-ручение. Два месяца тому назад мы просили вас поработать с молодежью и создать у себя на предприятиях первичные организации Белорусского патриотического союза молодежи (БПСМ). За прошедшее время не создано ни одной первичной организации на предприятиях».

В общем, заметно, что с приближением выборов власти все больше опасаются их итогов.

Александр ГАЛЬКЕВИЧ

Немецкое хозяйство на фоне нашего

Возврат на территорию нынешней Беларуси советских порядков в весьма странной, зачастую утрированной форме стал очевидным и прогрессирующим явлением. Это обстоятельство заставляет вспомнить недавнее, казалось бы, навсегда ушедшее прошлое и пытаться использовать забывающийся жизненный опыт для построения стратегии и тактики собственного выживания. Успешная реанимация нынешней властью такого непременного атрибута социализма, как отсутствие нормальной еды в магазинах, обусловила мою малонаучную и несистемную попытку разобраться с этим почти забытым явлением.

Несмотря на свое московское происхождение и дальнейшую городскую жизнь я, как и большинство простых советских людей, к своим 40 с небольшим проработал в общей сложности около года на принудительных сельхоззарубах. Учеба в школе, университете, работа в «почтовом ящике» и академическом институте ежегодно прерывалась на уборку картофеля, свеклы, моркови, льна, заготовку сена, сенажа, веток, уборку навоза, погрузку-разгрузку минеральных удобрений, строительство загонов для скота, чистку прудов, кастрацию поросят и т. д. и т. п.. Трудно сказать, чем не приходилось заниматься на социалистическом колхозно-совхозном экономическом пространстве.

Не сказать, что ежегодные сельхоззапои были совсем уж не по душе, особенно в студенческую пору, когда романтические ночные часы на сеновале компенсировали некоторое утомление от известной позы на картофельном поле. Позже пришло раздражение от осознания того, что выполнение обязанностей советского колхозника не всегда способствовали моему профессиональному росту как физика и материаловеда. От чего совмещение профессий неизбежно в условиях простого социализма и приведшего ему на смену социализма рыночного, мне было понятно. Почему же мои зарубежные друзья, за исключением нескольких процентов их соотечественников-фермеров, ограничивают свое знакомство с процессом сельскохозяйственного производства только конечным продуктом в супермаркетах, я не мог сообразить. Было также подозрительно полное отсутствие регулярных бит за урожай, прощения долгов, периодической посадки руководителей сельхозпредприятий и министров, а также других агроприемов, типичных для нашего сельского хозяйства.

То, что я читал, видел по ТВ и слышал по радио о фермах в нормальных странах, слишком смахивало на сказку, в которую трудно поверить. Поэтому во время одной из поездок в Германию я решил посетить рядовую сельскохозяйственную ферму недалеко от Гамбурга и попытаться понять, как

справляются тамошние производители мяса и молока без студентов Гамбургского университета, солдат Бундесвера и селекторного руководства процессом опороса лично канцлером. К тому же, честно говоря, грела душу возможность попасть на немецкие «доожинки». Не могли же богатые немцы быть хуже нищих нас с вами и не устроить праздник урожая для местного начальства и простого народа.

В солнечный осенний день мы въезжаем (по ровной асфальтовой дороге, разумеется) в мощенный брустваткой двор фермы, принадлежащей хозяину — моему ровеснику и его семье, состоящей из жены и троих несовершеннолетних детей.

Они владеют 80-ю гектарами земли, часть которой досталась от отца хозяина

фермы, а часть была прикуплена недавно. На этой земле выращивается кукуруза и просторный ангар, где отдыхали от напряженного летнего труда два трактора («Форд» и «Фiat») и длинный шлейф причепных механизмов. Этот набор обеспечивает обработку земли и уборку урожая. Бросились в глаза мощные дополнительные фары- прожекторы, установленные на тракторах. Работа в страду идет круглогодично. Тут же небольшая «заправочная станция» с миниатюрной колонкой и цистерной для солярки. Ее, кстати, фермер покупает почти в 2 раза дешевле, чем горожанин, т.к. сбрасывают налоги на топливо, которые входят в цену. Но это только для тракторов. Солярку для своего разъездного дизельного «Мерседеса» фермер покупает на обычной заправке за полную цену. Мой вполне естественный для совка вопрос, а почему бы не заправлять за одно дешевым топливом и легковушку, остался непонятым законопослушным до полной несообразительности биргером. Ему такая операция в голову не могла прийти, вероятно, ввиду отсутствия пионерского детства и комсомольской юности. Кстати, о пионерах. Демонстрация техники со всеми необходимыми комментариями проводил десяти-

летний сын фермера, который, как выяснилось, владеет ею в совершенстве уже пару лет. Он является наследником земли и собирается продолжить отцовское дело.

Коровник, куда мы отправились после «мехдвора», внешне не сильно отличался от виденных мною ранее в наших считающихся передовыми хозяйствами. Только стены поровнее, пол из плиток, наподобие кафельных, да и запах экологически чистых удобрений незаметно. Фантастика началась во время дойки. В положенное время коровы были отвязаны от стола и сами по узкому проходу, огороженному металлическими барьерами,

после дойки умная надресированная корова, опять же самостоятельно, идет к кормушке и вставляет голову в пластиковый короб, снабженный устройством,читывающим личный код коровы с магнитной вставкой. Вставка помещается в серьги, которую каждая корова с удовольствием носит в ухе. Компьютер получает сигнал, что конкретная корова находится на месте, и, в зависимости от ее возраста, продуктивности и, наверное, личных симпатий хозяйки, выдает строго дозированную порцию комби-кордма, который высывается в короб. Балансировку корда по составляющим и его дозировку фермер помогает

составлять на специальной сельскохозяйственной станции. А вот данные в компьютер он заводит сам. Вся бухгалтерия также ведется на компьютере с помощью стандартной программы.

Свинарник был также обыччен, и понравился мне гораздо меньше из-за неистребимого, несмотря на почти стерильную чистоту, запаха и неприличного поведения его обитателей. Мы попали в теплую, практически герметичное помещение как раз во время раздачи обезжиренного молока, которым несколько раз в день хозяин поит своих хрюшек. Раздача производилась в отличие от основной, тоже «компьютерной», кормежки вручную и сопровождалась оглушительным визгом и чавканьем. Визжали, до кого еще не дошла очередь. Последние в ряду к концу процесса перешли наультразвук, а самый главный хрюк — отец почти всех имеющихся в свинарнике поросят, пытался перескочить через барьера. Все это напомнило наши до крайности надевшие социально-политические процессы, и я послепшил наружу.

Осмотр фермы закончился посещением склада, где хранятся запасы кормов, представляющих собой прессованные «кирпичи» из измельченной кукурузы, смешанной с различными добавками. Кормов своих не хватает, приходится немногого докупать. Деньги можно брать в кредит под специальный «сельскохозяйственный» низкий процент.

Почти все мои вопросы, связанные с нашей сельскохозяйственной действительностью, были непонятны немецкому крестьянину как представителю страны, где парапоики у власти отсутствуют вот уже более полувека ввиду их полного физического истребления войсками известной каолииции. Особенно удивил фермера вопрос о праве вывоза своей продукции за рубежи партнерства. Мой же рассказ о его белорусском коллеге, который повез картофель в братскую союзную Россию и остался не только без кар-

тошки, но и без автомобиля ввиду ожесточенной борьбы президента и его многочисленных помощников за потребительский рынок, был воспринят как неудачная шутка.

Хотя государство, как и у нас, не остается в стороне от процесса. К примеру, выработав продуцировать больше, чем выделенная каждому хозяйству квота, нельзя. Таким образом стараются избежать перепроизводства и разорения ферм. Фермеры даже продают друг другу за небольшую плату квоты на

зерновые, которые позволяют прокормить 70 дойных коров с десятком-другим телят и две сотни свиней. Весь этот представительный отряд животных живет в помещениях, расположенных в одном дворе с жилым домом, но снаружи никаких следов их пребывания, характерных для колхозных животноводческих объектов, обнаружено не было. Работают на ферме постоянно 5 членов семьи, включая детей, а двое родственников хозяина подключаются периодически во время сезонных производственных «пиков».

Вначале нам был продемонстрирован «мехдвор», представляющий собой

Двойчы нацыяналіст

Уладзімір АРЛОУ

Ці магчымы адначасова быць двойчы нацыяналістам? ОГПУ ведала адказ, на гэтае пытанне. Гісторык Леў Акіншэвіч быў авбінавачаны ў тым, што з'яўляецца беларускім нацыяналістам і ў той самы час — нацыяналістам украінскім.

Прысвечаны Акіншэвічу лаканічны артыкул яшчэ паспел утрапіць у «Энцыклапедыю гісторыі Беларусі», а вось спробы аўтара гэтых радкоў нагадаць пра 100-я ўгодкі нараджэння выбітнага гісторыка сустрэлі ле-тась у шэрбург рэдакцый на-сцярогу і неразуменне. Кло-паты ОГПУ — НКВД не пайшлі марна. Хтосьці — на-ват на ліку прафесійных служак Кліо — пра Льва Акіншэвіча нічога не чую.

Для іншых, відаць, не страцілі сваёй сілы авбінавачанні, што гучалі на пачатку 1930-х. Тым больш, ёсьць акаличнасць, якая робіць «віну» вучона-га яшчэ цяжэйшаю: большая частка ягонага доўга-га жыцця прыпадае на эміграцию.

Дык хто ж ён, гэты ўсцішны «двойчы нацыяналіст»? І чаму з такай прагнай цікавасцю ў Беларусі нарэшце пачынаюць чытаць і камента-ваць ягоныя гісторычныя даследаванні?

Бацька Л.Акіншэвіча, сын вясковага святара з Гомельскага павета, скончышыў Адэскі ўніверсітэт, працаў юрыс-консультатам у Пецярбургу, дзе ў 1898 годзе і з'явіўся на свет Леў. Маці паходзіла з чэшска-рускай сям'і і не вы-лучалася добрым здароўем, што змусіла Акіншэвічу па-мяніць пайночную сталіцу на Кіеў.

Першая сусветная вайна заспела Льва Акіншэвіча студэнтам Кіеўскай *alma-mater* і прымусіла яго праціці курс навучання ў вайсковай школе ды паваяваць на Румынскім фронце. Увесну 1918-га ён вяртаецца дадо-му і знаёміца з беларускім рухам. Як напіша потым Акіншэвіч у сваіх успамінах, «справядлівасць гэтае спрабы змагла выклікаць сімпатыі напалову белару-са, народжанага ў Расіі». Цяжкі абергнунтакі ўдаку-ментаваны факт, як прыняц-це ім у Кіеве ў тым самым 1918 годзе грамадзянства Бела-рускай Народнай Рэспублікі.

З 1921 года імя Льва Акіншэвіча фігуруе ў спісах супрацоўнікаў Украінскай Акадэміі навук, а з 1925-га ён — актыўны аўтар часопіса «Полымя» і карэспандэнт Інстытута беларускай куль-туры. Было б, прынамсі, не-разумела, каб яго імя не трапіла ў іншыя спісы, якія складаліся ў больш магутных установах.

Дасце на працісанага ва-украінскай сталіцы грамадзяніна БНР хутка расло. Частыя паездкі ў Мінск. Зна-

ўмствы і сустрэчы з дзяр-жайнымі і грамадска-культурнымі дзеячамі: Зміцерам Жылуновічам, Сцяпанам Некрашэвічам, Вацлавам Ластоўскім, Янкам Купалам. Інтэр'ю, у якім Акіншэвіч прызнаваўся, што «ніколі не забываўся пра краіну бацькі і пачуваўся да абавязку да-памагчы яе нацыянальнаму адраджэнню».

Ратуючыся ад чыстак «на-цыяналістычных элементаў», ён пакідае Кіеў, але за-стасца незадўгаханым на пасадзе прафесара Нежын-скага педагогічнага інстытута немагчымы... Карыс-ным для апальнага гісторыка быў прызнаны клімат ужо назаўсёды адарванага ад Беларусі Смаленска. Там

рычных працэсau і агульна-га руху цывілізаціі. Якраз сваёй канцептуальнасцю і цікавыя нам сёння працы «двойчы нацыяналіста», У якіх гісторыя Беларусі раз-глядаецца не са званіцы ўсходніх ці заходніх сусе-дзяў, а ў агульнаеўрапейскім кантэксле.

Серрантэс працапоўваў караці ілжывых гісторыкаў смерцю, як фальшивама-нетычкаў. Льву Акіншэвічу гэткая кара магла пагра-жаць адно ў краіне, дзе на гісторыю глядзелі, як на пе-ракуленую ў мінулае палі-тику. На Захадзе ж некаторыя з суйчыннікаў схільныя былі, наадворт, вінаўціца Акіншэвіча ў залішний аб’ектыўнасці і недастатковым

Вялікае Княства Літоўскае. Гравюра XV стагоддзя з «Сусветнай хронікі» Г. Шэдэля (Нюрнберг, 1493).

на пачатку 1941-га загінула рыхтаваная для Беларускай Акадэміі навук манографія пра казацкі рух у Беларусі з дадатковым томам архіўных матэрыялаў.

Пасля Другой сусветнай вайны Леў Акіншэвіч пася-ліўся ў ЗША, дзе працаў у вішынгтонскім Цэнтры вы-вучэння СССР і не губляў сувязі з Беларускім інсты-тутам навукі і мастацства ў Нью-Йорку. Новы Свет да-ваў, апрача астатнія, сва-боду ад «адзінай правільнай» метадалогіі і далучанасці да работы сусветных гісторыч-ных школ XX стагоддзя.

Менавіта ў эміграцыі, дзе Леў Акіншэвіч быў адным з нешматлікіх прафесійных гісторыкаў, і стварыў ён най-больш значныя працы.

У сваіх поглядах Акіншэвіч стаяў дастаткова блізка да выдатнага гісторыка сучас-насці Арнольда Тойнбі, аў-тара знакамітага «Спасці-жэнні гісторыі», якое катэга-рычна не рэкамендавалася ведаць студэнтам гісторычных факультэтам Савец-кага Саюза. Як і Тойнбі, Акіншэвіча зімалі не толькі канкрэтныя падзеі і з'явы мінушчыны, але і філасофія гісторыі, кардынальныя пра-блемы нацыянальных гісторычных аспектаў.

З іншага боку, Акіншэвіч не вырашыў гэтых праблем, але і філасофія гісторыі, кардынальныя пра-блемы нацыянальных гісторычных аспектаў.

становішча здолелі пера-ніць ад Захаду шэраг яго палітычных рысаў і культур-ных асаблівасцяў? На думку Акіншэвіча, адназначнага адказу наша гісторыя не дае, хоць беларускія княствы мелі бяспрэчна меншую ўпраў-нанні з украінцамі і russkimi tэндэнцыяю да зліцця ў адной «цэласці», што тлума-чицца і адноснай слабасцю ўплываў Візантый, і культур-ны блізкасцю да суседзяў і этнічных родзіч-балтаў, і значна мацнейшымі, чым у russkikh і украінскіх княствів, сувязямі з Заходнім Еўро-пай. Зрэшты, дамо слова самому гісторыку, пяро яко-га далёкае ад сухога акадэ-мізму, а часам і бліскуча-метафорычнае.

«Асноўнай прычынай па-разы Вялікага Княства Лі-тоўскага быў дэманстра-тыўны выбар ягонай элітай заходнія гляху. Адразу зробім заівагу: гэты выбар і гэты шлях абяцалі і сапраў-ды далі вельмі памысныя вынікі. Яны адкрылі жывую крыніцу больш сплае за-ходнія культуры, і з гэ-тай крыніцы пілі ды ёй жывіліся найлепшыя дзеячы беларускага і іншых народаў Вялікага Княства. і калі мы гаво-рым прагэта як пра пры-чыну паразы, дык маем на ўвазе тое, што заход-нія культура прывіва-лася да іншага культур-нага пня. Гэта рабіла новую расліну, хай і ча-сова, але слабой. А пе-рад ёй стаялі іншыя ўсходніе ўропейскія грамады, усё менш і менш закранутыя заход-ніяй культурай, далей жа на ўсход не закрану-ты зусім, ёй арганічна чужыя. Яны наважна супраціўляліся заход-нія плыні, і чым больш «заходній» рабілася «Літва», тым мацней-шай была сіла іх супра-ціву... Вось жа ў самім працэсе ўсё большай і большай вестэрнізацыі «Літвы» мы бачым нейкі дзіўны парадокс: чым пай-нейшым і, здавалася б, больш плённым ён быў — тым слабейшай і менш задзіно-чанай рабілася нацыяналь-на грамада»...

«Пасля інкарпарацыі ў склад Расійскай імперыі Беларусь заставалася краем, дзе спробы русіфікацыі мелі больш вонкавыя ўдачы, пакідаючы краіну ў тым жа палажэнні наяўнасці дзвюх — заходній і ўсходні — єўрапейскіх культурных ас-новаў». Таму найважней-шую задачу беларускага ад-раджэння другой паловы XIX — першай паловы XX стагод-дзяў Акіншэвіч бачыў у вызначенні «цывілізацыйнай базы» для пабудовы нацыя-нальнай культуры і дзяржа-вы. Назаўсёды адварванся ад Беларусі гісторык верыў, што, здабыўши магчымасці вольнага развіцця, яна да-сягне таго, чаго не ўдалося ў часы Вялікага Княства: зда-ровага арганічнага сінтэзу сваіх цывілізацыйных асно-ваў.

«Беларуская культура яшчэ не вырашыла гэтых праблем», — пісаў Леў Акіншэвіч у ЗША ў сярэдзіне XX стагоддзя. Што можам дадаць мы ў Беларусі на па-розе XXI-га?

Даты і лёсы

12 лютага

1809. Нарадзіўся Аўрам Лінкалн, презідэнт ЗША, пры якім у краіне было скасаванае рабства (1863). «Усе людзі створаныя роўнымі», — казаў Лінкалн. Быў забіты аген-там пераможаных у грамадзянскай вайне рабаўладаль-нікам.

1809. Нарадзіўся Чарльз Дарвін, англійскі натуралист, аўтар тэорыі эвалюцыйнага развіцця і натуральнаага ад-бору сярод жывых арганізмаў.

1839. Кіраўнік Беларускай і Літоўскай уніяцкіх епархій падпісалі ў Полацку саборны акт аб далучэнні да праваслаўнай царквы.

1924. Англійскія археолагі адчынілі знайдзены імі за-латае саркафаг егіпецкага фараона Тутанхамона. На дзіве, кветкі, што праляжалі ў ім некалькі тысячагоддзяў, захавалі свой водар.

1984. У ЗША памерла жанчына, што называла сябе Анастасіяй, дачкой апошняга расійскага цара Мікалая II, якой нібыта пашчасціла цудам уратавацца падчас расстрэлу царскай сям'і ў 1918 г. Большасць сваякоў Раманавых за-мяжой і Гамбургскі суд не прызналі яе вялікай княжной.

13 лютага

1834. Адам Мікевіч закончыў сваю пээму «Пан Тадэвуш». Першы пераклад на беларускую, зроблены В. Дуніним-Марцінкевічам, выйшаў у 1859 г. у Вільні.

1919. Кайзераўскія войскі пакінулі Беларусь. Тэрыто-рию края занялі польскія легіёны і Чырвоная армія, якія супрэсія зноўніцтвам на лініі Панявежыс—Слонім—Іванава—Оўруч.

1934. У Паўночным Ледавітым акіяне патануў ледакол «Чаюсікін».

1969. Пад кіраўніцтвам доктара П. Стэптоў у Кем-брыйджскім ўніверсітэце ўпершыню было здзейснена ап-ладненне жаночых яйкаклетак «у прабіркі».

1974. За сістэматичную прычыну савецкага рэжыму з СССР быў высланы лаўрэат Нобелеўскай прэміі А. Салжанцын.

1994. Пачаліся XVII зімовыя Алімпійскія гульні ў Ліхэхамеры (Нарвегія), у якіх упершыню ўдзельнічала са-мастоўная каманда Беларусі. Па колькасці здабытых ме-далёў яна заняла 15-е месца.

14 лютага

Дзень св. Валентына, заступніка закаханых

1779. Гавайская туземцы забілі капітана Джэймса Кука, якога спачатку палічылі богам, але потым расчараўваліся, калі штурм пашкодзіў ягоны карабель. У гадавіну смерці вялікага падарожніка ў 1893 г. ЗША анексавалі Гаваі.

1814. Напалеон разбіў руска-прускія войскі ля Монміраля (Францыя).

1819. Нарадзіўся вынаходнік друкавальнай машынкі амерыканец Крыстафер Скоўлз.

1928. Польскі сейм прыняў закон, які дазваляў паліцыі расстрэльваць дэманстрацыі.

1929. Банда Аль Капонэ расстрэляла ў адным з чыкагскіх гарожаў семярых гангстэр-канкурэнтаў. Гэты эпізод увайшоў у камедыю «У джазе толькі дзяўчыты» (з яго пачынаеца фільм).

1989. Духоўны лідэр Ірана аятала Хамейні завочна пры-гаварыў да смерці англійскага пісьменніка Салмана Рушдзі за книгу «Д'ябальская вершы». Пісьменнік да гэтага часу вы-мушчаны хавацца ад пераследу іранскіх спецслужбай.

15 лютага

1564. Нарадзіўся выбітны італьянскі астраном і матэ-матык Галілео Галілей.

1809. Нарадзіўся амерыканскі вынаходнік жнёўкі Сай-рус Макормік.

1922. У Берліне выйшаў зборнік паэзіі «Білорусь» на украінскай мове, у які ўвайшлі вершы Купалы, Коласа, Багдановіча, Гаруна, Бядулі і Лейчыка.

Мікалай ТУРНАДР, прафесар лінгвістыкі

Мову захоўваюць непісьменныя

Пекін хоча ператварыць жыхароў Тыбета ў сапраўдных кітайскіх грамадзянаў

Да 1950 г. кітайцы складлі менш за 5% насельніцтва аўтаномнага раёна ў Тыбце, а ягоны жыхары зусім не ведалі кітайскай мовы. Цяпер жа ў сваім раёне тыбетцы дзе-нідзе зрабіліся меншасцю... Трэба ўлічваць шкоду, якую нанесла гэта званая «культурная рэвалюцыя» (1966—1976), калі большая частка тыбецкай культурнай спадчыны (манастыры, крэпасці, кнігі...) была знішчаная. У тых часы шмат хто з тыбецкага насельніцтва супрацоўнічаў з кітайскімі юладамі. Пасля «адлігі» 1980-х гадоў кітайскі ўрад распачаў татальну кітаізацыю Тыбецкага аўтаномнага раёна. Афіцыйна Пекін не выказвае жадання знішчыць тыбецкую культуру: наадварот, усваіў прапагандзе ўрад усхваляе культуру «Краіны снягоў». Але яна не падтрымліваецца ні ў школах, ні ў сродках масавай інфарма-

БТ
07.00 Доброўле утро, Беларусь! 08.00 Контиент. 08.15 Століца. 08.40 Потребітэльская корзіна. 09.00 Новости. 09.10 «Воля Вселенія». Х/ф. 10.20 «Сердзіца с вами...» Художнественный руководитель фольклорно-этнографического ансамбля «Неруш» Валентіна Гладка. 10.45 Зоры. 11.10 Вершина мира. 11.35 Око. 12.00 «Все нормальна, мама!» 12.35 Сущынніцтва. 13.00 «Легенда о Вильгельме Телле». 13.55 Родное слово. 14.25 Олимп. 15.00 Новости. 15.10 Уроціх Н. Новожилова. 15.35 Познайсебя. 15.55 «Волшебныі балы». 16.50 «Это моя работа». 17.25 «Научись танцаваць». Х/ф. 18.40 Землік. 19.40 Из достоверных источников. 20.05 Бездельник. 20.40 Кольбельная. 21.00 Панорама. 21.40 Спорты. 21.50 «Жывёна суды». 23.30 Беларускі хіт-парад. 23.45 Відомі-невідомы.

20 СУБОТА

ОРТ
07.00 «Лягушка-путешественница». 07.20 «Покровские ворота». Х/ф. 1-я с. 08.30 Домашняя бібліятэка. 08.45 Словы пастыря. 09.00, 14.00, 17.00 Новости. 09.15 «100%». 09.45 «Утренняя почта». 10.20 «Каламбур». 10.50 Смак. 11.10 Возражение Трэтьевікові. 11.30 Мультфільм. 12.00 «Портрет жены художника». Х/ф. 13.25 Пятнадцаті летнікі. 14.15 Ількіні спарт. Чэмпіонат мира. 15.15 Відомыі —

животных. 15.55 Умники и умницы. 16.20 Какэто было. 17.15 «Ерапаш». 17.40 «Знахар». Х/ф. 20.00 «Время». 20.50 «Секретные материалы». 22.35 Новости спорта. 22.50 «Бурный поездельник». Х/ф. 00.30 Программа передач.

РОССІЯ

07.00 «Кто сказал мяу?» 07.10 «Гелли и Нок». Х/ф. 08.25, 00.40 Прогноз погоды. 08.30 Мультфільмы. 09.00 Доброўле утро, страна. 09.45 «Сто к одному». 10.35 Любоў с первого взгляда. 11.00 Подиум д'арт. 11.30 Домашнія хлопоты с Натальёй Варлей. 12.00 «Неделя в Санта-Барбаре». 13.00, 19.00 Весты. 13.30 Неделя власты. 13.55 «Аншлаг». 16.05 Чемпіонат Еўропы погонистаў на снеговых мотоциклах. 17.00 Мясеньня. 18.00 Сиреневы туман. 19.35 «Замужем за мадлен». Х/ф. 21.30 «Любовь». Х/ф. 23.25 Скорость. 23.40 Горчая десятка. 00.35 Тварты — початы.

КУЛЬТУРА

09.00, 23.25 Программа передач. 09.10 «Читай Біблию». 09.20 Кніжны кладезь. 09.35 «Позакону». Х/ф. 10.45 «Дворянские гнезда». 11.00 Ток-шоу «Наобум». 11.30 Музыка из Петербурга. 12.10 «Сыбірена». Спектакль. 12.55 «2003». 13.00 «Свой среди чужих». 13.30, 21.00 Новости культуры. 13.45 Мультфільм. 13.55 Времяне выйграйте... 14.25 «Воспоминание о летчике». Д/ф. 15.00 Чемпіонат мира па лыжным видам спорта. 16.00 «Бесь». 16.20 Очевидное —

невероятное. 16.50 «Эти странные музеи». 17.00 Новости. 17.05 «Рассказы старого сплетника». 17.30 «Международное обозрение». 18.10 «Дослідження генерала Бласівася». Д/ф. 19.10 Чудо-сказка. 19.25 Легенды Большого... 20.15 Мультфільм. 20.30 «Кто там... 21.25 «Небо Москвы». Х/ф. 22.50 Блеф-клуб.

НТВ

07.00 «Бітлджук». 07.30 «Бременские музыканты». 07.55 «Подвиг Одессы». 1-я с. 09.00, 11.00, 15.00, 18.00, 21.00 Сегодня. 09.15 «Чистосердечное признание». 09.40 Впроц. 10.00 «Поймименя». 10.30 «Старый телевизор». 11.15 Профессия — репортёр. 11.30 Своя игра. 12.00 Хоккей. «Дынамо» (Москва) — «Крылья Советов» (Москва). 14.30 «Русский векс». 15.20 «Она написала убийство». 16.15 Суд идет. 17.00 «Любовь». 17.30 Герой дня без галстука. 18.35 «Четыре мушкетера». Х/ф. 20.30 «Итого». 21.45 «Мой муж — инопланетянин». Х/ф. 23.10 «Про это». 23.50 Программа передач.

НТВ+**НАШЕ КІНО**

09.00 Сегодня в программе. 09.05 «Разбудите Мухина». 10.25 + интервью. 10.45 «Преферанс по птицам». 12.15 «Дети Дон-Кіхota». 13.30 «Детская площадка». 14.45 «Артистка из Грибова». 2 сез. 17.00 «Утренний обход». 18.35 «Солдат Иван Бровкин». 20.05 «Танцплощадка». 21.30 «Все путешествия команды Кусто». 13.25 Схемапанorama. 14.15 Клуб путешественников. 15.00 «Симфонические тайны». Х/ф. 15.30 Футбольное обозрение. 16.00 «Тимон и Пумба», «Аладдин». 16.55 «Ерапаш». 17.25 «Утомленные солнцем». Х/ф. 20.00 Время. 20.35 КВН-99. 22.40 Новости культуры. 22.55 Лыжныі спорт. 13.45 Мультфільм. 13.55 Времяне выйграйте... 14.25 «Воспоминание о летчике». Д/ф. 15.00 Чемпіонат мира па лыжным видам спорта. 16.00 «Бесь». 16.20 Очевидное —

13.00 «Экспедиция «ЧИК». 13.30, 21.00 Новости культуры. 13.45 Телесфлер. 14.00 «Маринеско». Д/ф. 15.00 «2003». 15.10, 17.05 Опера «Севільскі цырклюн». 17.00 Новости. 18.05 Профото. 18.30 «Маршал Блюхер. Портрэт на фоне эпохи». Д/ф. 19.40 Чудо-сказка. 19.55 Энциклопедія танца. 20.20 Мультфільм. 20.30 «Спотолка». 21.25 «Карааваджо». Х/ф. 22.55 Ночнай дилижанс.

НТВ

07.00 Мультфільмы. 07.25, 00.55 Прогноз погоды. 07.30 Слуху Отечеству! 08.00 Программа мультифільмів. 08.30 Почта РТР. 09.00 Доброўле утро, страна. 09.30 Сам себе режиссер. 10.00 «Аншлаг». 10.30 «ородок». 11.00 Русское лото. 11.40 Миркніг с Л. Куравлевым. 12.00 «Неделя в Санта-Барбаре». 13.00 Вести. 13.30 Федерация. 14.10 Парламентскі час. 15.10 «Закон і порядок». 16.00 Диалогію животных. 17.00 Страва кварты. 18.00 Совершенно секретно. 19.00 Зеркало. 20.00 «Плац Казановы». Х/ф. 21.50 «Уловка-22». 22.50 Дежурная часть. 23.15 «Кошбакоў». Х/ф.

КУЛЬТУРА

09.00, 23.25 Программа передач. 09.10 «Читай Біблию». 09.20 Консультум. 09.45 «Дорога длиною в 200 лет». Д/ф. 10.35 «Каштар белессмертны». Х/ф. 11.40 В трохдэйствіи царстве. 12.05 «Сокровища Петербурга». 12.20 «Нобелевскі лауреаты».

не карыстаўся ні ў школах, ні ва ўніверсітэтах). З пачатку 1980-х гадоў магчыма нават казаць аб адраджэнні культуры. Існуе больш за 30 літаратурных выданняў на тыбецкай мове. Былі адбудаваны шэраг манастыроў. Аднак гэтыя станоўчыя моманты ёсць толькі кропля вады ў параўнанні з марамі кітаізацыі, якое абрушылася на Тыбет... Вывучэнне гісторыі адпавядае поглядам кітайскіх камуністаў, ідэям Мао і Дэн Сяопіна. Выкладацца кітайскі курс гісторыі, дзе ад далаламах да тыбецкіх дынастыяў гаворка ідзе толькі ў суязы з кітайскім імператарамі.

Панаванне кітайскай мовы ў адукациі і СМІ раскало-ла тыбецкое грамадства на дзве групы: з аднаго боку, кітаізаваныя гараджане, больш-менш адукаваныя, з другога — сяляне і пастухі-качэўнікі (каля 80% насельніцтва), якія размаўляюць толькі па-тыбецку і маюць мала шанцаў атрымаць добрую адукацию. Узровень непісьменнасці, поўнай альбо частковай, сярод іх — 90% (у сяроднім у Тыбце — 73%).

Канешне, моўная палітыка ў Тыбце ёсць вялікае няшчасце для тыбецкай культуры і мовы, але знішчыць іх цалкам усё ж такі не можа. Літаратурная мова з 1300-гадовай гісторыяй не здаецца без бою.

(Паводле Le Monde, 26.07.99)

Пераклад з французскай В.Р.

Покровітель всех влюбленных

14 февраля в католіческай церкvi в Глазго будут выставлены мощи Святого Валентіна.

Как сообщил настоятель, моши будут установлены перед алтарем. Для святыни изготовлен небольшой деревянный гроб, украшенный бронзовым литьем и надписью на латыни: «Останкі Святого Валентіна».

Кстати, в прошлом году этот святой заставил влюбленных мужчин на Британских островах потратить 20 млн. фунтов стерлингов только на одни цветы для прекрасных дам.

СТАРЫ АЛЬБОМ

АФІША

Ноч святога Валянціна

Беларуская моладзь ахвотна запазычыла з Захаду свята ўсіх закаханых — Валянціна дзень. Пакуль што ў нас няма сваіх традыцый яго святкавання, але фантазія працуе, і нешта аваязкова павінна нарадзіцца. Вось, напрыклад, клуб «Альтэрнатыва» (вул. Бяды, 4) прапануе сустрэць надыхом Дня закаханых на начной дыскатэцы. Танцы пачнуцца вечарам 13 лютага і працягнутьца да шасці гадзінай раніцы. Плата за забаву — 700 тысяч рублёў (ци 500 тысяч, калі маеш запрашэнне-флаер).

Цырк

З 12 лютага ў Дзяржаўным цырку — новая праграма. На радасьць гледачам, у цыркавай імпрэзе будзе шмат дрэсіраваных жывёлін. І гэта не толькі звычныя сабакі і мядзведзі, але і больш экзатичныя — вярбліды ды сіямскія каты. А найбольшую цікавасць павінен выклікаць выхад (а можа, вылет?) на арэну экзатичных птушак: страусаў, паўлінаў, фазанаў і нават філінаў. Кошт квіткоў не надта вялікі — ад 120 да 230 тысяч рублёў, але купіць іх цяжка, бо абачлівая публіка запасаецца квіткамі ў цырк загадзя. Як кажуць прадаўцы, цяпер можна купіць квіткі хіба што на канец сакавіка.

Тэатр

У тэатрах беларускай сталіцы ніхто не збираецца адзначыць дзень св. Валянціна нейкім адмысловым чынам, і ўсё ж тэатр — не сама кепскае месца для закаханых. Тым больш што амаль усе спектаклі ў нашых тэатрах — пра каханне. Самую знакамітую беларускую гісторыю кахання вы можаце падабыць 12 і 13 лютага ў Тэатры Янкі Купалы — тут пройдзе купалаўская «Паўлінка».

14 лютага, у нядзелю, купалаўцы прапануюць дзеяцям «Пунсовую кветачку» (раніца), увечары пройдзе «Інтымны тэатр Міровіча» (Вялікая сцэна) і «Чароўная ноч» (Малая сцэна). 15 лютага ў Купалаўскім — «Ажаніца — не журыца», 17-га — «Лес», 18-га — «Таполовая завея» (Вялікая сцэна) і «Лэздзі Кронкі і мышы» (Малая сцэна).

Рускі тэатр запрашае 12 лютага на «Ад'ютант-Шу Яго Вялікасці», 13-га пройдзе «Свабодны шлюб» (на Вялікай сцэне) і «Вячэра» (на Малой сцэне). 14-га раніцай можна пабачыць казку «Іван ды Мар'я», увечары — камедыю з жыцця багоў і людзей «Амфітрыён». Таксама ў Рускім тэатры пройдзе «Хрыстос і Актыхрыст» (16 лютага), «Ваўкі і авечкі» (17-га) і «Вар'ят і манашка» (18-га).

На «Вольнай сцэне» 12 лютага можна пабачыць абсурдны фарс «Бот і яго шкарпэцка», 13-га — паэтычную драму «Барбара Радзівіл», 14 лютага тут пройдзе класічная камедыя «Лекар на прымусе», 16-га — шэкспіраўскі «Рычард». Тэатр-студыя кінаакцёра пакажа 13 і 14 лютага «Мы ідзём глядзець «Чапаева», 16-га — «Мілы хлус», 17 і 18 лютага — «Вык